

Arrest

nr. 301 639 van 15 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. LYDAKIS
Place Saint-Paul 7/B
4000 LIEGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 30 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 25 oktober 2023.

Gelet op de beschikking van 23 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat P. LYDAKIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die verklaart afkomstig te zijn uit Albanië, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)” van 13 juni 2023 waarbij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) zijn huidige derde verzoek om

internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaart op grond van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd enerzijds geen geloof gehecht aan verzoekers vrees voor de schoonfamilie van zijn voormalige echtgenote, anderzijds werd geoordeeld dat verzoeker zich voor de door hem geschetste problemen beroep kan doen op bescherming en hulp van de in Albanië aanwezige autoriteiten. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

In het kader van zijn huidig derde verzoek verwijst verzoeker opnieuw naar zijn vrees het slachtoffer te worden van bloedwraak omdat hij in een conflict verwickeld is met de broers van zijn voormalige echtgenote.

Ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek legt hij de volgende documenten voor: een krantenartikel uit de krant Panorama; een medisch attest van zijn huidige echtgenote V.D.; een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg in Tirana, waaruit blijkt dat zijn aanhouding in de gevangenis na zijn veroordeling wegens familiaal geweld werd omgezet in een verplichting zich op geregelde tijdstippen aan te melden bij de gerechtelijke politie (d.d. 30 januari 2020); een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Tirana waarin ingegaan wordt op de vraag om zijn huwelijk te ontbinden en waarin zijn persoonsgegevens gecorrigeerd worden (d.d. 24 april 2020); en een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg in Tirana waarin de beslissing om zijn straf uit te stellen wordt herroepen en waarin hij veroordeeld wordt tot drie maanden gevangenisstraf en het betalen van een boete van 3000 lek (d.d. 26 januari 2022).

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt vooreerst op goede gronden gemotiveerd dat verzoeker louter opnieuw verwijst naar de eerder door hem aangehaalde bedreiging door de familie van zijn voormalige echtgenote en hij derhalve geen nieuwe elementen aanbrengt die de in zijn vorige beslissing aangehaalde argumenten kunnen ondermijnen. Wat betreft zijn stelling dat hij gezocht wordt door de Albanese autoriteiten omdat hij de voorwaarden van zijn vrijlating geschonden heeft door naar het buitenland te vertrekken, wordt opgemerkt dat hieruit geen nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid.

Deze bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch komt hij in wezen niet verder dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

Door louter te volharden in zijn vrees voor de familie van zijn voormalige echtgenoot, slaagt verzoeker er niet in de eerder gedane beoordeling door het CGVS in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek omtrent ongeloofwaardigheid van deze voorgehouden problemen en de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in Albanië in een ander daglicht te stellen.

In zijn verzoekschrift refereert verzoeker naar de COI Focus van 15 december 2022 betreffende de algemene situatie in Albanië. Uit deze informatie blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De overige door verzoeker bijgebrachte informatie werpt hierop geenszins een ander licht nu deze ofwel verouderd is ofwel in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop de voormelde analyse betreffende de beschermingsmogelijkheden in Albanië is gesteund.

Er kan dan ook wel degelijk besloten worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de Albanese autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Met een algemene verwijzing naar corruptie toont verzoeker niet concreet aan dat de Albanese overheden in zijn geval niet bij machte of onwillig zouden zijn om hem met betrekking tot de beweerde problemen, daargelaten de geloofwaardigheid ervan, hulp en/of bescherming te bieden. Verzoekers eigen concrete en persoonlijke ervaringen maken dit immers niet aannemelijk. In het kader van zijn eerste beschermingsverzoek stelde de commissaris-generaal immers vast dat (i) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de problemen tussen zijn voormalige echtgenote en zijn huidige echtgenote, (ii) hij zijn klacht tegen zijn voormalige echtgenote niet kan staven met enige documenten en (iii) hij incoherente verklaringen aflegde over zijn omgang met de Albanese politie. Dit alles maakte dat de commissaris-generaal geen geloof hechtte aan de bewering als zou er voor hem in Albanië geen bescherming voorhanden zijn.

De algemene stelling dat de Albanese autoriteiten hem geen doeltreffende bescherming kunnen bieden gelet op de aanwezige corruptie, kan in het licht van voorgaande informatie aangaande de werking van de Albanese autoriteiten en verzoekers tegenstrijdige verklaringen, niet weerhouden worden.

Wat betreft verzoekers stelling dat hij gezocht wordt door de Albanese autoriteiten omdat hij de voorwaarden van zijn vrijlating geschonden heeft door naar het buitenland te vertrekken, zoals blijkt uit de door hem bijgebrachte vonnissen, motiveert de commissaris-generaal terecht dat hieruit geen nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid: "Uit de door u neergelegde documenten blijkt dat u in Albanië veroordeeld werd wegens familiaal geweld, dat u vervroegd werd vrijgelaten met de verplichting om u wekelijks aan te melden bij de politie (cf. administratief dossier). Uit niets blijkt dat deze veroordeling onterecht zou zijn of dat de Albanese autoriteiten daarbij onzorgvuldig te werk zouden zijn gegaan. Dat u bij terugkeer gezocht wordt door de Albanese autoriteiten is niet meer dan een logisch gevolg van het feit dat u de voorwaarden van uw voorwaardelijke invrijheidsstelling schond door het land te verlaten, zoals u ook zelf aangaf (NPO, p. 5)." Verzoeker brengt geen concrete elementen bij die hier anders over doen denken.

De overige door verzoeker neergelegde documenten kunnen de eerder gedane beoordeling van het CGVS evenmin ombuigen.

Het krantenartikel heeft verzoeker reeds in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek voorgelegd en betreft aldus geen nieuw element. Hierover oordeelde de commissaris-generaal dat verzoekers betrokkenheid bij het schietincident op 29 mei 2019 tussen zijn familie en de familie V. omwille van zijn scheiding niet in vraag werd gesteld. Het gegeven dat hij veroordeeld werd wegens familiaal geweld met de daaraan gekoppelde straf en dat zijn huwelijk werd ontbonden zoals blijkt uit de neergelegde vonnissen van 30 januari 2020, 24 april 2020 en 26 januari 2022 staat evenmin ter discussie. Deze documenten zijn dan ook niet in staat om de eerdere beoordeling van het CGVS om te buigen, met name dat geen geloof kan gehecht worden aan zijn vrees om bij terugkeer naar Albanië vermoord te worden door de familie van zijn voormalige echtgenote en hij geen overtuigende elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat hij voor deze aangevoerde problemen geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten.

De medische problemen van zijn echtgenote V.D. zijn voor de beoordeling van verzoekers beschermingsverzoek niet relevant. Deze elementen worden beoordeeld in het kader van het beroep van zijn echtgenote, gekend onder rolnummer 296 554.

6. *Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.*"

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar dat hij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt zij een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 15 december 2023 staat het volgende vermeld:

"De zaken 296 560 en 296 554 (volgnr. 29) worden samen opgeroepen en met akkoord van beide partijen samen behandeld.

Tolk 1022 staat onder eed en tolkt Albanees – Nederlands in beide zaken.

Waar de voorzitter verwijst naar de beschikkingen die het voorwerp uitmaken van hun verzoeken om te worden gehoord, wijzen verzoekers er in eerste instantie op dat zij sinds ongeveer een maand uit elkaar zijn gegaan en dus geen koppel meer vormen. Hierdoor is er sprake van een gewijzigde situatie, waarbij specifiek de situatie van verzoekster als alleenstaande moeder bij terugkeer naar haar land van herkomst nader dient te worden onderzocht. Verzoekster wijst erop dat zij – ook in België – wordt bedreigd door toedoen van de ex-echtgenote van verzoeker en dat het in haar land van herkomst erg moeilijk is om hiertegen bescherming te verkrijgen vanwege de autoriteiten. Verzoeker wijst op de problematische relatie met en de bedreigingen vanwege zijn ex-echtgenote en op het huiselijk geweld waarvoor hij ten onrechte werd veroordeeld en thans is vrijgesteld onder voorwaarden. Verzoekers besluiten dat zij steeds gelijklopende verklaringen hebben afgelegd, dat deze gegrond zijn en dus aanleiding moeten geven tot het toekennen van een beschermingsstatus. Verder bevroegd door de voorzitter, licht verzoekster nog toe dat zij, behalve door de ex-echtgenote van verzoeker, ook wordt bedreigd door haar eigen familie, meer bepaald door haar broer. Zij stelt te vermoeden dat dit is omdat zij werd uitgetrouwde, maar niet wilde trouwen en stelt dat zij voor de bedreigingen in België klacht heeft neergelegd bij de politie. Verzoekster stelt dagelijks berichten te krijgen op haar telefoon en deze desgewenst te kunnen laten zien; reden ook waarom zij niet meer actief is op sociale media. Zij besluit dat zij nergens naartoe kan: als zij zelfs in België al wordt bedreigd, is een terugkeer naar Albanië volledig uitgesloten. Verzoeker wenst geen bijkomende verklaringen af te leggen en verwijst naar de stukken van zijn dossier."

4.1. De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker op 25 oktober 2023 een vraag tot horen heeft ingediend.

De Raad benadrukt dat een vraag tot horen na een beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet uitsluitend tot doel heeft mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092). Dit verzoek mag zodoende niet worden beschouwd als een bijkomende memorie.

In voormelde op 25 oktober 2023 ingediende vraag tot horen vraagt verzoeker niet slechts gehoord te worden, maar geeft hij eveneens een verdere toelichting. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde toelichting geen rekening worden gehouden.

4.2. Waar hij ter terechtzitting wijst op de problematische relatie met en de bedreigingen vanwege zijn echtgenote en op het huiselijk geweld waarvoor hij ten onrechte werd veroordeeld en thans is vrijgesteld onder voorwaarden, komt verzoeker niet verder dan het louter herhalen van eerder aangebrachte argumentatie waarover in voormelde beschikking reeds een standpunt werd ingenomen, zoals hiervoor uiteengezet. Zo wordt geduid dat, door louter te volharden in zijn vrees voor de familie van zijn voormalige echtgenote, verzoeker er niet in slaagt de eerder gedane beoordeling door de commissaris-generaal in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek omtrent de ongeloofwaardigheid van deze voorgehouden problemen en de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in Albanië in een ander daglicht te stellen. Tevens wordt in het licht van verzoekers vrees vastgesteld dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de Albanese autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Eveneens blijkt uit een eenvoudige lezing van voormelde beschikking dat hierin reeds wordt geantwoord op verzoekers relaas over de veroordeling, die hij als onterecht bestempelt, alsook over de vrijlating onder voorwaarden met verwijzing naar de concrete motieven van de bestreden beslissing. Verzoeker gaat hieraan voorbij. Hoewel het doel van een vraag tot horen erin bestaat om ter zitting concreet uiteen te zetten met welke gronden in de beschikking men het niet eens is en waarom, beperkt verzoeker zich ter terechtzitting tot het herhalen van elementen zonder in concreto in te gaan op voormelde motieven en gronden, laat staan dat hij concrete elementen aanreikt die hier een ander licht op werpen. Dergelijk betoog is dan ook niet van aard de reeds gedane beoordeling om te buigen.

Waar verzoeker voorts meent dat hij steeds gelijklopende verklaringen heeft afgelegd, dat deze gegrond zijn en dus aanleiding moeten geven tot het toekennen van een beschermingsstatus, geeft hij slechts aan een andere mening te zijn toegedaan hetgeen niet volstaat om de gemotiveerde vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen. Ook hiermee weerlegt verzoeker noch de motieven van de bestreden beslissing, noch de gronden van voormelde beschikking in concreto. In de mate dat verzoeker doelt op de duiding in voormelde beschikking dat de commissaris-generaal in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek vaststelde dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de problemen tussen zijn voormalige echtgenote en zijn huidige echtgenote, kan nog worden aangestipt dat de Raad niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, beslissingen met betrekking tot een vorig verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in de beslissing met betrekking tot een eerder verzoek om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissing niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werd aangevochten, als vaststaand moet worden beschouwd. Dit geldt behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissing anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen. In voormelde beschikking wordt omstandig toegelicht dat verzoeker er niet in slaagt dergelijk element aan te reiken en zijn betoog ter terechtzitting doet hierover niet anders denken.

Waar verzoeker ter terechtzitting tot slot geen bijkomende verklaringen aflegt en verwijst naar de stukken van zijn dossier, formuleert hij evenmin concrete opmerkingen aangaande de in voormelde beschikking opgenomen grond.

Kortom, door louter aan te geven een andere mening te zijn toegedaan en elementen te herhalen, brengt verzoeker, noch zijn advocaat, concrete, op de gronden van voormelde beschikking betrokken argumenten aan die die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

4.3. Wat betreft de stelling dat verzoeker en mevrouw V. D. niet langer een koppel vormen en het daaraan vastgeknoopte gevolg specifiek voor mevrouw V. D. evenals wat betreft het overige betoog gevoerd door mevrouw V. D., benoemd als verzoekster in het proces-verbaal van terechtzitting van 15 december 2023, kan worden verwezen naar het arrest nr. 301 640 van 15 februari 2024, geveld naar aanleiding van het door haar ingediende verzoek om internationale bescherming, dossier gekend onder het rolnummer 296 554.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking van 10 oktober 2023 aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker bij zijn huidige derde beschermingsverzoek geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN M. MAES